

Jak założyć działalność gospodarczą?

Ludzie rozpoczynają swoją działalność gospodarczą z wielu powodów – pragną większej swobody, przyszłość w ich obecnym miejscu pracy nie wygląda pewnie, wierzą w możliwość zarobienia większej ilości pieniędzy i posiadania lepszego standardu życia.

Podstawową regulacją prawną w zakresie podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej jest **ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej** (Dz. U. 2004 Nr 173 poz. 1807), która tworzy „swoistą konstytucję” działalności gospodarczej.

Przedmiotem działalności gospodarczej jest działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa. Owa działalność powinna mieć **charakter zarobkowy**.

Podmiotem gospodarczym jest każdy, niezależnie od jego formy organizacyjnej, aktywny uczestnik procesów gospodarczych, którego decyzje i działania wywołują skutki ekonomiczne. Celem ich istnienia jest prowadzenie działalności gospodarczej.

Przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu (na własny rachunek i ryzyko) działalność gospodarczą.

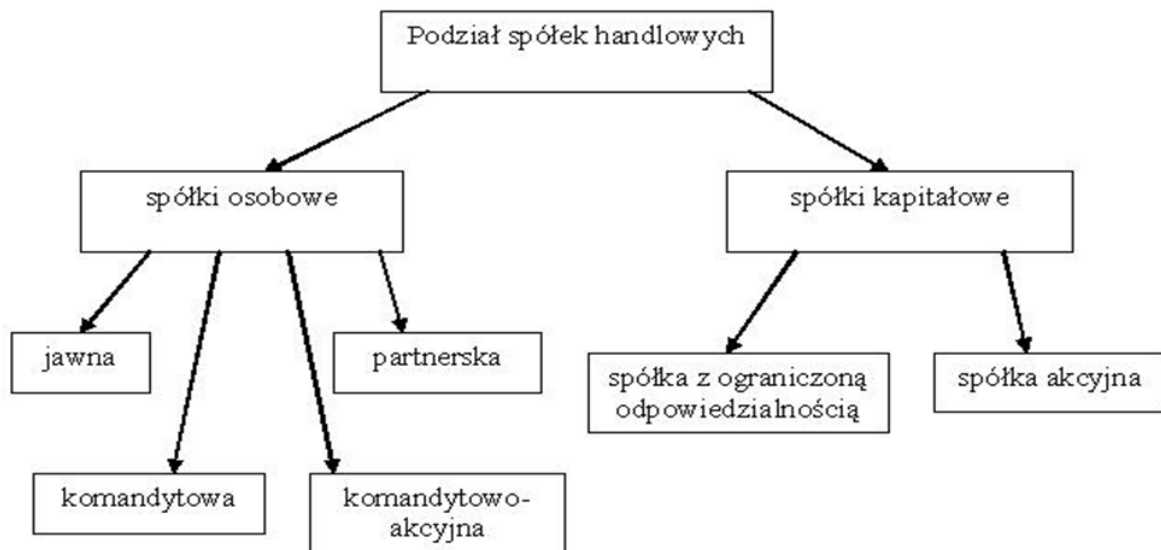
Aby rozpocząć działalność gospodarczą, kandydat na przedsiębiorcę musi mieć przede wszystkim dobry pomysł. Następnie należy zdecydować się na formę prawną, w jakiej zamierza prowadzić działalność gospodarczą, ponieważ od tego wyboru w znacznym stopniu będzie zależał początkowo zebrany kapitał oraz rodzaj i miejsce, w którym dokonywać będzie wszelkich czynności rejestracyjnych.¹

¹ Franchising (Franczyza) – kolejny sposób na zostanie przedsiębiorcą poprzez stanie się partnerem (franczyzobiorcą). Podstawową zaletą tego podejścia jest przede wszystkim to, że partner inwestuje w wypróbowany i sprawdzony interes, co pozwala uniknąć większych problemów w fazie początkowej, a także daje długoterminowe

Najbardziej popularną formą prowadzenia działalności gospodarczej jest działalność indywidualna, czyli przedsiębiorstwo jednoosobowe. Podjęcie indywidualnej działalności gospodarczej nie wiąże się ze spełnieniem jakichkolwiek wymagań kapitałowych (nie jest określona minimalna wielkość kapitału). Niewątpliwą zaletą tej formy prowadzenia działalności gospodarczej jest również relatywnie łatwe jej rozpoczęcie. Prowadzenie przedsiębiorstwa jednoosobowego w największym stopniu pozwala na samodzielne zarządzanie i ustalenie podziału obowiązków oraz na dokonywanie zmian związanych z profilem działalności czy kapitałem firmy. Zaletą jest również prostota rozliczeń finansowo-księgowych.

1. Jaką formę działalności wybrać?

W polskim obrocie prawnym jest kilka możliwych form prowadzenia działalności gospodarczej (niżej tabela nr 1):

szanse na sukces. Wadą takiej formy działalności jest z kolei brak możliwości do wykazania inicjatyw jeśli chodzi o produkt, usługę czy projekt oraz wpłacanie regularnych opłat opartych o obrót brutto albo o dochody.

Co to są spółki osobowe?

Spółki osobowe opierają swoją działalność na osobistej pracy wspólników w przedsiębiorstwie spółki oraz we własnym imieniu mogą nabywać prawa, w tym własność nieruchomości i inne prawa rzeczowe, zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywane.

Cechy

- brak osobowości prawnej,
- wspólnicy reprezentują spółkę (co do zasady, bo np. w spółce partnerskiej może zostać powołany do tego zarząd),
- istnieje stała więź między wspólnikami,
- wspólnicy muszą być ujawnieni,
- wspólnicy wnoszą wkłady,
- wspólnicy pracują na rzecz spółki (nie wszyscy mają taki obowiązek, czasem wystarczy wniesienie wkładów w odpowiedniej wysokości),
- uproszczona księgowość.

Spółka jawna (skrót s.j.)

Spółkę jawną prowadzi przedsiębiorstwo pod własną firmą. Nie posiada osobowości prawnej. Może jednak zawierać umowy, pozywać i być pozywana. Posiada swój majątek, który stanowią wkłady wniesione do spółki oraz mienie nabyte przez spółkę w czasie jej istnienia.

Zalety:

- łatwość założenia i proste procedury prowadzenia (umowa spółki nie wymaga aktu notarialnego);
- możliwość korzystania z prostszych, zryczałtowanych form opodatkowania;
- zaangażowanie wszystkich wspólników w sprawy spółki;

Wady:

- pełna, solidarna choć subsydiarna odpowiedzialność wspólników za zobowiązania spółki (wspólnicy odpowiadają w pełni swoim majątkiem za zobowiązania ich przedsiębiorstwa, czyli ze wspólnika ściąga się to, czego nie można zaspokoić z majątku spółki).

Ważne

- firma spółki jawnej powinna zawierać nazwiska lub firmy (nazwy) wszystkich wspólników albo nazwisko albo firmę (nazwę) jednego albo kilku wspólników oraz dodatkowe oznaczenie "spółka jawna", np. „H. Hańko, M. Mańko Spółka jawna”. Firma może zawierać także inne elementy, tzw. dodatki fantazyjne, np. „ABC” Hańko Spółka jawna.

Spółka partnerska (skrót s.p.)

Spółkę partnerską tworzą wspólnicy (partnerzy) w celu wykonywania wolnego zawodu w spółce prowadzącej przedsiębiorstwo pod własną firmą. Wobec czego niedopuszczalne jest tworzenie spółek partnerskich w innym celu niż wykonywanie wolnego zawodu, a także w celu wykonywania jakiegokolwiek działalności gospodarczej, np. produkcyjnej czy handlowej, obok wykonywania wolnego zawodu, a także wykonywania więcej niż jednego zawodu.

Zalety

- odpowiedzialność wspólników jest ograniczona tzn. partner nie odpowiada za zobowiązania spółki wynikające z działalności innych partnerów,
- możliwość złączenia pomysłów i kapitału wielu osób.

Wady

- ograniczone grono beneficjentów tej formy prawnej (partnerzy mogą wykonywać tylko i wyłącznie wspólnie niektóre wolne zawody np. lekarza weterynarza, notariusza itd.);

Ważne

- firma powinna zawierać nazwisko co najmniej jednego partnera, dodatkowe oznaczenie "i partner" bądź "i partnerzy" albo "spółka partnerska" oraz określenie wolnego zawodu

wykonywanego w spółce, np. „Hańko i Hańko spółka partnerska”, „Hańko&partnerzy spółka partnerska”.

Spółka komandytowa(skrót **sp. k**)

Spółka komandytowa ma na celu prowadzenie przedsiębiorstwa pod własną firmą. Za zobowiązania spółki wobec wierzycieli odpowiada w sposób nieograniczony co najmniej jeden wspólnik (**komplementariusz**), a odpowiedzialność co najmniej jednego wspólnika jest ograniczona (**komandytariusz**).

Zalety

- możliwość ograniczenia odpowiedzialności niektórych wspólników;
- możliwość prowadzenia przedsiębiorstwa w większym wymiarze.

Wady

- pełna, solidarna choć subsydiarna odpowiedzialność niektórych wspólników za zobowiązania spółki. Komplementariusze odpowiadają w pełni majątkiem za zobowiązania ich przedsiębiorstwa.
- odmienność praw i obowiązków komplementariuszy oraz komandytariuszy i jej konsekwencje.

Ważne

- nazwa spółki powinna zawierać nazwisko jednego lub kilku komplementariuszy oraz dodatkowe oznaczenie "spółka komandytowa". Należy pamiętać, że gdyby w nazwie spółki pojawiło się nazwisko komandytariusza, spowodowałoby to automatycznie zmianę zasad jego odpowiedzialności wobec osób trzecich. Wówczas odpowiadałby jak komplementariusz, bez ograniczenia do wysokości sumy komandytowej.

Spółka komandytowo-akcyjna(skrót S.K.A.)

Spółka komandytowo-akcyjna ma na celu prowadzenie przedsiębiorstwa pod własną firmą, w której za zobowiązania spółki wobec wierzycieli co najmniej jeden wspólnik odpowiada bez ograniczenia (komplementariusz), a co najmniej jeden wspólnik jest akcjonariuszem. Akcjonariusz nie odpowiada za zobowiązania spółki.

Zalety

- możliwość emitowania akcji i pozyskania tą drogą kapitału;
- możliwość ograniczenia odpowiedzialności niektórych wspólników;
- możliwość prowadzenia przedsiębiorstwa w większym wymiarz.

Wady

- pełna, solidarna choć subsydiarna odpowiedzialność niektórych wspólników za zobowiązania spółki;
- wysoki kapitał zakładowy (min. 50.000 zł),
- minimalna wysokość kapitału zakładowego wynosi.

Ważne

- nazwa spółki powinna zawierać nazwiska jednego lub kilku komplementariuszy oraz uzupełnienie "spółka komandytowo-akcyjna".

Co to są spółki kapitałowe?

Spółki kapitałowe opierają swoją działalność nie na wspólnikach, a na kapitale (może to być majątek spółki). Oznacza to, że skład osobowy w takich spółkach jest zmienny a cechy osobiste poszczególnych wspólników dla działalności spółki są bez znaczenia. Wspólnicy prowadzą sprawy spółki pośrednio, poprzez wybrane organy. Spółki kapitałowe są odrębnymi od wspólników osobami prawnymi, ich majątek jest ich majątkiem "własnym", a nie wspólników. Same też odpowiadają za swoje zobowiązania (ta forma prawna jest najczęściej

wykorzystywana w prowadzeniu dużych przedsiębiorstw, a także w wewnętrznej organizacji grup kapitałowych).

Cechy:

- posiadanie kapitału zakładowego;
- posiadanie osobowości prawnej
- posiadanie zgromadzonego majątku odrębnego od majątków osobistych wspólników lub akcjonariuszy
- ponoszenie przez spółkę odpowiedzialności za zobowiązania całym swym majątkiem
- prawa i obowiązki udziałowców/akcjonariuszy reguluje, z zastrzeżeniem bezwzględnie obowiązujących norm prawa, umowa spółki/statut, zwane "konstytucją spółki".

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (skrót - sp. z o.o.)

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością może być utworzona przez jeden lub kilka podmiotów (wspólników), przy czym nie odpowiadają oni wobec wierzycieli spółki. Prawo nie ogranicza liczby wspólników, oznacza to, że udziałowcem może być zarówno jedna jak i np. 1000 osób. Wspólnikiem może być zarówno osoba fizyczna, jak i osoba prawna.

Zalety

- ograniczona odpowiedzialność wspólników, którzy odpowiadają za zobowiązania spółki do wartości ich udziałów;
- osobowość prawna;
- możliwość prowadzenia znacznych przedsiębiorstw.

Wady

- wysoki kapitał zakładowy i wysoka wartość udziału (kapitał zakładowy sp. z o.o. powinien wynosić co najmniej 5 000 złotych, wartość nominalna udziału nie może być niższa niż 50 złotych);
- duża odpowiedzialność zarządu;
- niemożność prowadzenia niektórych typów przedsiębiorstw, podwójne opodatkowanie dochodów.

Ważne

- nazwa spółki powinna zawierać w sobie wyrazy „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”, które można także zastępować skrótem, sp. z o.o. Prawo nie nakłada obowiązku umieszczania w nazwie nazwisk wspólników. Może to być tzw. nazwa fantazyjna, np. „Aktywna kobieta sp. z o. o.”

Spółka akcyjna (skrót SA)

Spółkę akcyjną może zawiązać jedna lub więcej osób. Kapitał akcyjny spółki akcyjnej podzielony jest na akcje równej wartości, które mogą być notowane (kupowane i sprzedawane) na giełdzie. Kapitał zakładowy składa się z wkładów założycieli, którzy stają się współwłaścicielami spółki (akcjonariuszami). Akcjonariusze nie odpowiadają za zobowiązania spółki, ryzyko ponoszą jedynie do wysokości wniesionego kapitału oraz czerpią zyski.

Zalety

- ograniczona odpowiedzialność akcjonariuszy za zobowiązania spółki;
- status papieru wartościowego przyznany akcji;
- możliwość prowadzenia dużych przedsiębiorstw.

Wady

- wysoki kapitał zakładowy (minimalny kapitał akcyjny wynosi 100 000 zł, a minimalna wartość nominalna akcji to 1 grosz).

Ciekawe

- w języku polskim nie występuje skrót dla zwrotu spółka akcyjna, mimo to często występuje w nazwach spółek forma S.A. Ten sam błąd językowy występuje również w Kodeksie Spółek Handlowych oraz innych wydawnictwach. Zgodnie z zasadami polskiej ortografii, w nazwach spółek zwrot Spółka Akcyjna można zastąpić zwrotem SA, który jest skrótcem.

2. Co to są licencje, koncesje i zezwolenia?

Do wykonywania niektórych rodzajów działalności gospodarczej konieczne jest uzyskanie **koncesji, licencji, zezwolenia**. Istnieje także tzw. **działalność regulowana**.

Koncesja

- zgoda w formie decyzji administracyjnej na prowadzenie przez przedsiębiorcę działalności objętej monopolem lub własnością państwa. Jeżeli przepisy odrębnych ustaw nie stanowią inaczej, udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana i cofnięcie koncesji lub ograniczenie jej zakresu należy do ministra właściwego ze względu na przedmiot działalności gospodarczej wymagającej uzyskania koncesji.

Uzyskania koncesji wymaga działalność gospodarcza w zakresie:

- poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin, wydobywania kopalin ze złóż, bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych;
- wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
- ochrony osób i mienia;

- wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji i obrotu paliwami i energią;
- przewozu lotniczego;
- rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych;
- prowadzenia kasyna gry.

Licencja

- wymagana jest jedynie w wypadku działalności związanej z transportem, a mianowicie: podejmowaniem i wykonywaniem transportu drogowego (w tym działalność taksówkarzy i firm przewozowych w transporcie krajowym i międzynarodowym), wykonywaniem przewozów kolejowych osób lub rzeczy oraz udostępnianiem pojazdów trakcyjnych.

Zezwolenie

- uprawnienie do wykonywania oznaczonej działalności gospodarczej w sposób i na warunkach przewidzianych prawem, w dziedzinach poddanych szczególnemu nadzorowi państwa ze względu na ochronę zdrowia, życia ludzkiego, bezpieczeństwa i porządek publiczny oraz tajemnicę państwową i zobowiązania międzynarodowe. Zezwolenie, wydaje się w formie decyzji administracyjnej przez określone organy (np.: zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych (często mylimy z koncesją)).

Działalność regulowana (wpis do rejestru działalności regulowanej)

- niektóre rodzaje działalności gospodarczej wymagają wpisu do rejestru działalności regulowanej prowadzonego przez odpowiednie organy zajmującego się prowadzeniem w/w rejestru. Lista działalności objętych tym obowiązkiem obejmuje ponad 20 pozycji (np. Rejestr przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów, Rejestr organizatorów i pośredników turystycznych i in.).²

² W tym momencie, warto również wspomnieć o niektórych zawodach – tzw. **wolnych zawodach**, które są rejestrowane w zupełnie innym, niż opisane powyżej, np.: radca prawny (wpis na listę Radców Prawnych

3. W jaki sposób osoba fizyczna może rozpocząć działalność gospodarczą?

Jeżeli mamy już pomysł na prowadzenie działalności gospodarczej, zdecydowaliśmy się na formę prawną oraz wymyśliliśmy nazwę naszej firmy, pierwszym krokiem jest rejestracja.

Etap I

Wpis do ewidencji działalności gospodarczej

Rejestracja dla osób fizycznych zamierzających rozpocząć działalność gospodarczą, polega na złożeniu w urzędzie gminy lub miasta (w którym się posiada meldunek), zintegrowany wniosek o wpis do wszystkich rejestrów – „EDG-1”³. Wniosek się składa osobiście lub przez

prowadzoną przez właściwą terytorialnie ze wzg. na miejsce wykonywania zawodu Okręgową Izbę Radców Prawnych); lekarz (Okręgowa Rada Lekarzy prowadzi okręgowy rejestr lekarzy); farmaceuta (wpis do rejestru farmaceutów prowadzony przez właściwą Okręgową Radę Aptekarską); prowadzenie indywidualnej praktyki pielęgniarki, położnej jest uwarunkowane uzyskaniem stosownego zezwolenia wydawanego przez właściwą okręgową Radę Pielęgniarek i Położnych.

³ Wypełnianie wniosku, kwestie ważne i mniej ważne:

Rubryka nr 10. Oznaczenie przedsiębiorcy, którego wniosek dotyczy - warto w nazwie zawrzeć informację o profilu działalności lub inną unikalną nazwę, na przykład: „Salon Urody – Hanka Hańko” – dla usług pielęgnacyjnych, „Kawiarnia – Hanka Hańko” – dla kawiarni (w przypadku wersji skróconej – Rubryka nr 11 najlepiej jest podać nazwę normalną z wersją skróconą, np. „Ex-Im” Przedsiębiorstwo Eksportowo-Importowe).

Rubryka nr 12. Data rozpoczęcia działalności – wpisujemy tu faktyczny moment rozpoczęcia. Należy wziąć pod uwagę czas oczekiwania na wpis do ewidencji;

Rubryka nr 13. Przy określaniu działalności gospodarczej najlepiej jest wpisać wszystkie możliwe rodzaje działalności, ponieważ jeśli będziemy chcieli poszerzyć dotychczasową, będzie trzeba za każdy dodatkowy wpis zapłacić. Korzystajmy z Polskiej Kwalifikacji Działalności (PKD). Przykładowe rodzaje działalności to: usługi biurowe, tłumaczenia, marketing, reklama, pośrednictwo, usługi informatyczne, doradztwo handlowe, import, eksport itp.

Rubryka nr 14. Adres głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej - z reguły chodzi tu o siedzibę firmy, którą będzie trzeba odpowiednio oznakować na zewnątrz (szyld z nazwą i adresem firmy). Jednak gdy prace będą wykonywane u klienta, należy zaznaczyć to obok siedziby firmy.

pełnomocnika, a także przez Internet. Zgłoszenie o dokonanie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej jest bezpłatne.

EDG-1 jest równocześnie:

- wnioskiem o wpis do ewidencji działalności gospodarczej,
- wnioskiem o wpis do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON),
- zgłoszeniem identyfikacyjnym lub aktualizacyjnym, o którym mowa w przepisach o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników,
- zgłoszeniem płatnika składek albo jego zmiany w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych albo zgłoszeniem oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Jest to procedura tzw. „jednego okienka” nie zwalnia ona natomiast przyszłego przedsiębiorcy od konieczności załatwiania niektórych, nie związanych z samą rejestracją działalności gospodarczej spraw w urzędach osobiście, np. obowiązek do złożenia w ZUS odpowiednich druków w zakresie ubezpieczenia społecznego, a w urzędzie skarbowym informacji o formie opodatkowania i podjęciu działalności objętej podatkiem od towarów i usług – VAT.

Etap II

Urząd Skarbowy

Do Urzędu Skarbowego należy się udać w celu złożenia oświadczenia o wyborze formy opodatkowania oraz dokonanie zgłoszenie VAT (osoby rozpoczynające działalność gospodarczą z definicji są zwolnione z rozliczania tego podatku, a zwolnienie kończy się, gdy sprzedaż przekroczy w roku podatkowym określony ustawą próg). Przed wizytą w Urzędzie Skarbowym musimy podjąć decyzję, czy prowadzimy sami księgowość, czy zlecimy to jakiejś firmie. Prowadzenie księgowości samemu nie jest trudne, ale wymaga pewnej wiedzy na ten temat. Nieznajomość przepisów nie zwalnia nas od odpowiedzialności, nawet jeżeli zawini biuro rachunkowe, ponieważ dokumenty zatwierdzamy własnym podpisem

Etap III

ZUS

Należy pamiętać, że jako przedsiębiorca czyli płatnik składek, mamy obowiązek dokonania zgłoszenia siebie jako płatnika do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (ZUS), w terminie 7 dni kalendarzowych od daty powstania obowiązku ubezpieczeń społecznych osób prowadzących działalność. Dokumenty potrzebne w ZUSie to przede wszystkim: REGON firmy, numer wpisu do ewidencji i nazwę organu prowadzącego rejestr, numer rachunku bankowego firmy, dane personalne, numery NIP (wszystkich osób), rodzaj dokumentów tożsamości z numerem i serią.

Etap IV

Wykonanie pieczęci firmowej

Kolejnym krokiem jest założenie konta w banku, ale bez pieczętki w większości banków jest to niemożliwe. Dlatego należy wyrobić sobie pieczętkę, na której musi znaleźć się przynajmniej: pełna nazwa firmy, siedziba firmy, numer NIP, numer REGON.

Etap V

Otwarcie rachunku bankowego

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej nakłada na przedsiębiorców obowiązek posiadania rachunku bankowego. Wybierając bank przedsiębiorca powinien się kierować kosztami prowadzenia rachunku i własną wygodą. O założeniu konta należy poinformować Urząd Skarbowy.

4. Trochę o podatkach

Polski system podatkowy złożony jest z jedenastu tytułów podatkowych. Należą do nich:

podatki bezpośrednie, czyli te które są nakładane na dochód lub majątek podatnika:

- podatek dochodowy od osób fizycznych (podatek PIT),

- podatek dochodowy od osób prawnych (podatek CIT),
- podatek od spadków i darowizn,
- podatek od czynności cywilnoprawnych,
- podatek rolny,
- podatek leśny,
- podatek od nieruchomości,
- podatek od środków transportowych,
- podatek od posiadania psów,

oraz

podatki pośrednie, czyli te które są płacone podczas nabywania dobra:

- podatek od towarów i usług (podatek VAT) i podatek akcyzowy,
- podatek od gier.

W poradniku zajmiemy się omawianiem podatku dochodowego od osób prawnych, czyli podatkiem CIT. Opodatkowanie podatkiem dochodowym dochodów osób prawnych reguluje ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654 ze zm.).

Według zasad ogólnych przedmiotem opodatkowania podatkiem dochodowym jest dochód bez względu na rodzaj źródeł przychodów, z jakich dochód ten został osiągnięty. *Dochodem jest nadwyżka sumy przychodów nad kosztami ich uzyskania, osiągnięta w roku podatkowym.* Jeżeli koszty uzyskania przychodów przekraczają sumę przychodów, różnica jest stratą. W przypadku gdy podatnik poniósł stratę w roku podatkowym, o wysokość tej straty może obniżyć dochód w najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych, z tym że wysokość obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% kwoty tej straty.

Podstawowa stawka podatku wynosi 19% podstawy opodatkowania. Od dochodu można odliczyć darowizny na działalność pożytku publicznego oraz na cele kultu religijnego, łącznie nie więcej niż 10% dochodu

Należy pamiętać, iż w określonych przypadkach ustawa przewiduje zastosowanie innych stawek podatkowych. Rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy albo inny okres kolejnych 12 miesięcy kalendarzowych.

W trakcie roku podatkowego podatnicy zobowiązani są do 20 dnia kolejnego miesiąca za dany miesiąc wpłacać zaliczki na podatek w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące. Aktualnie nie istnieje obowiązek składania deklaracji miesięcznych.

Tak zwani „mali przedsiębiorcy”⁴, którzy rozpoczynają prowadzenie działalności gospodarczej⁵ mogą skorzystać z *kredytu podatkowego*. Polega on na odroczeniu zapłaty podatku i zwolnieniu z obowiązku deklaracji złożenia zeznania podatkowego w pierwszym roku podatkowym. Zapłata podatku następuje w 5 kolejnych ratach rocznych.

System podatkowy jest bardzo skomplikowany, dlatego też łatwo się w nim pogubić. Pamiętajmy zatem, że warto zatroszczyć oraz zainwestować w kompetentnego księgowego.

⁴ zatrudniają maksymalnie 50 osób oraz mają roczny obrót netto nie większy niż równowartość 10 mln euro.

⁵ Prowadzona działalność gospodarcza musi działać przez przynajmniej 10 miesięcy w roku, w którym została zarejestrowana. Oznacza to, że jeśli przedsiębiorca rozpoczął działalność w lutym tego roku, nie musiałby płacić zaliczek od stycznia 2011 roku. Ale jeśli zarejestrował firmę dopiero w marcu lub później, Urząd Skarbowy skredytuje go dopiero w 2012 roku.

Evelina Moksecka (Ewelina Mokrzecka) – prawniczka, studentka społecznej psychologii klinicznej, członkini Stowarzyszenia Interwencji Prawnej. Ścisłe współpracuje z warszawskimi ngo'sami zajmującymi się mniejszościami marginalizowanymi w społeczeństwie (cudzoziemcy, dzieci pozbawione opieki, osoby ze środowisk LGBT). Wilnianka, kochająca Wilno, Wileńszczyznę oraz język wileński. Fascynuje się człowiekiem, nie mogłaby żyć bez dobrej muzyki i książki w tramwaju.